

Р І Ш Е Н Н Я

і м е н е м У к р а ї н и

19 травня 2010 року Прилуцький міськрайонний суд Чернігівської області в складі:
головуючого судді Гумен В.М.

при секретарі

Харченко Л.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду м. Прилуки справу за позовом ОСОБА_1 до Комунального лікувального профілактичного закладу « Прилуцька центральна міська лікарня» про оскарження рішення комісії по трудових спорах, про визнання дій головного лікаря протиправними та зобов'язання вчинити певні дії і часткового скасування наказу про звільнення з роботи ,

В С Т А Н О В И В:

Позивач в своїй позовній заяві вказує, що наказам головного лікаря КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня » від 1 квітня 2010 року він був звільнений з посади завідуючого приймальним відділенням за ст. 38 КЗпП України на підставі поданої ним заяви.

Позивач посилаючись на те, що йому не була надана робота на 0,25 ставки лікаря-невролога денного стаціонару та 0,5 ставки лікаря-терапевта денного стаціонару поліклінічного відділення лікарні, про які він вказував в своїй заяві і які були вакантними на час його звільнення з роботи , просить суд постановити рішення , яким визнати рішення головного лікаря КЛПЗ «Прилуцька центральна міська лікарня » ОСОБА_2 в частині відмови в наданні йому зазначених посад незаконними та зобов'язати головного лікаря надати йому зазначені посади.

В судовому засіданні позивач і його представник підтримали і уточнили позовні вимоги , просили суд визнати рішення комісії по трудових спорах КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня» стосовно задоволення його вимог незаконним, вважати неправомірною відмову головного лікаря ОСОБА_2 в прийнятті його на посаду лікаря денного стаціонару, зобов'язати головного лікаря працевлаштувати його лікарем невропатологом денного стаціонару на 0,25 ставки та на 0,5 ставки лікаря -терапевта денного стаціонару, визнати рішення в частині відмови в наданні йому роботи та

0,25 ставки лікаря-невропатолога денного стаціонару та на 0,5 ставки лікаря терапевта денного стаціонару поліклінічного відділення лікарні незаконним і скасувати наказ головного лікаря за № 34 від 1 квітня 2010 року в частині звільнення його з роботи на підставі ст. 38 КЗпП України.

В судовому засіданні представник відповідача позовні вимоги не визнав з тих мотивів, що такі заявлені безпідставно.

Заслухавши пояснення сторін, показання свідків, проаналізувавши інші матеріали справи, суд вважає, що в позові позивача необхідно відмовити з наступних підстав.

Відповідно до наказів (а.с.30-33) позивач працював з 6 липня 2007 року на посадах лікаря-терапевта приймального відділення та завідувача приймальним відділенням і в порядку сумісництва лікарем-невропатологом неврологічного відділення на 0,25 ставки в КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня ».

15 березня 2010 року позивач звернувся з заявою до головного лікаря КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня» ОСОБА_2 (а.с.8), в якій просив звільнити його з посади завідувачого приймальним відділенням з 1 квітня 2010 року за власним бажанням і надати йому 0,25 ставки лікаря-невропатолога денного стаціонару та 0,5 ставки лікаря-терапевта денного стаціонару поліклінічного відділення.

Наказом головного лікаря КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня » ОСОБА_2 від 1 квітня 2010 року за № 34 (а.с.7) позивача ОСОБА_1 звільнено з займаної посади завідувачого приймальним відділенням з 1 квітня 2010 року за власним бажанням, відповідно до ст. 38 КЗпП України на підставі зазначеної вище заяви.

25 березня 2010 року позивач звернувся з заявою до головного лікаря КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня » ОСОБА_2 (а.с.9) в якій просив прийняти його на 0,25 ставки лікаря - невропатолога денного стаціонару поліклінічного відділення та на 0,5 ставки лікаря-терапевта денного стаціонару поліклінічного відділення з 1 квітня 2010 року на період лікарняного листа по вагітності і пологах ОСОБА_3.

Наказом головного лікаря КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня » від 6 квітня 2010 року за № 37 (а.с.34) позивача, в зв'язку із звільненням з основної посади завідувача приймальним відділенням з 1 квітня 2010 року, вважати основною посадою лікаря – невропатолога неврологічного відділення – 0,25 ставки.

Не погоджуючись з рішенням роботодавця про звільнення з роботи та відмови в наданні іншої роботи, позивач оскаржив таке до комісії по трудових спорах КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня».

Комісія по трудових спорах не прийняла рішення по трудовому спору позивача за відсутністю більшості голосів, що підтвержується витягом з протоколу від 13 березня 2010 року (а.с.10) та що підтвердив в судовому засіданні член комісії свідок ОСОБА_4.

Статтею 227 КЗпП України, передбачено, що комісія приймає рішення по трудових спорах більшістю голосів, які не були наявні під час голосування по трудовому спору позивача а тому, за таких обставин, рішення комісії не є незаконним.

В судовому засіданні представник відповідача ствержував, що зазначені в заявах позивача посади не були на час складання позивачом зазначених вище заяв і не є на даний час вакантними, оскільки на 0,25 ставки з 1 вересня 2006 року працює лікар ОСОБА_5 а на 0,5 ставки лікаря-терапевта денного стаціонару поліклінічного відділення з 1 квітня 2010 року працює лікар ОСОБА_6, на період лікарняного листа по вагітності і пологах ОСОБА_3, зв'язку з чим головним лікарем пропонувалися позивачу, відповідно до його фаху та кваліфікації, дві посади лікаря загальної практики сімейної медицини та одна посада лікаря-терапевта приймального відділення, на що позивач не погодився.

Дані твердження представника відповідача підтверджуються дослідженими в судовому засіданні : резолюцією головного лікаря на зазначеній вище заяві позивача від 25 березня 2010 року (а.с.9) проте, що позивачу пропонувались зазначені посади ; довідкою лікарні про перебування лікаря ОСОБА_3 на лікарняному листі по вагітності та пологах з 18 січня 2010 року по 23 травня 2010 року (а.с.22); заявою лікаря ОСОБА_6 про надання їй зазначеної роботи від 23 березня 2010 року (а.с.23) ; наказом про прийняття лікаря ОСОБА_6 на зазначену посаду (а.с.24); штатним розписом (а.с.25-26); довідкою лікарні про наявність вакантних двох посад лікаря загальної практики сімейної медицини та однієї посади лікаря -терапевта приймального відділення (а.с.29) ; наказом головного лікаря від 11 вересня 2006 року про зарахування в порядку сувміцництва на зазначену посаду лікаря ОСОБА_5 (а.с.45) та показаннями заступника головного лікаря по медичній частині свідка ОСОБА_4 і начальника відділу кадрів лікарні свідка ОСОБА_7 та свідків ОСОБА_8 і ОСОБА_9.

В судовому засіданні позивач категорично ствержував, що не бажає поновлюватися на роботі і відмовляється працювати на займаній до звільнення посаді завідуючого приймальним відділенням та на запропонованих головним лікарем зазначених вище посадах і настоював на наданні йому посад зазначених в його заявах наведених вище.

Статтею 38 КЗпП України передбачено, що підставою припинення трудового договору є ініціатива працівника.

Відповідно до зазначеного вище наказу позивач був звільнений з займаної посади на підставі його заяви про звільнення.

З зазначеного вище наказу про звільнення з роботи вбачається, що позивач був ознайомлений з наказом, про що розписався і ніяких претензій чи заперечень з приводу свого звільнення не виявив та бажання продовжувати трудові відносини з відповідачем не висловив.

При таких обставинах, коли позивач не ставить питання про поновлення його на роботі, що у випадку задоволення позову в цій частині могло б потягнути за собою скасування зазначеного наказу а тому суд позбавлений можливості дати юридичну оцінку даному наказу.

Трудовий договір укладений позивачом з КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня » на посаду лікаря -невропатолога неврологічного відділення -0,25 ставки на умовах сумісництва і звільнений з роботи позивач, як сумісник, тому на нього не поширюються гарантії передбачені ст. 38 КЗпП України для осіб, які уклали трудовий договір на невизначений строк.

Позивач фактично обіймав посаду лікаря-невропатолога неврологічного відділення – 0,25 ставки за сумісництвом посад а тому його звільнення з основної посади завідуючого приймальним відділенням тягне за собою звільнення з посади, яку він обіймав за суміщенням, без винесення про це

окремого наказу.

6 квітня 2010 року головний лікар КЛПЗ « Прилуцька центральна міська лікарня» виніс наказ № 37 (а.с. 34) згідно якого ОСОБА_1, в зв'язку із звільненням з основної посади завідуючого приймальним відділенням з 1 квітня 2010 року, вважати основною посадою лікаря-невропатолога неврологічного відділення – 0,25 ставки з опалатою згідно штатного розпису.

Позивач в судовому засіданні не ставить питання про скасування зазначеного вище останнього наказу, оскільки такий наказ його влаштовує, тому що не порушує його права гарантовані йому трудовим законодавством а тому суд не може вийти за межі позовних вимог та дати даному наказу юридичну оцінку.

За таких обставин, коли звільнення позивача з роботи проведено відповідно до поданої ним власноручно складеної заяви, коли позивач не ставить в судовому засіданні питання про поновлення на роботі і не бажає працювати на попередній роботі, як не бажає працювати і на вакантних посадах запропонованих роботодавцем, відповідно до його кваліфікації, коли посади на які претендує позивач не є вакантними, дії головного лікаря щодо звільнення з роботи позивача та відмови в укладенні трудового договору на зазначені вище посади, відповідають вимогам трудового законодавства, як

відповідають вимогам трудового законодавства і дії комісії по трудових спорах щодо вирішення трудового спору позивача ,суд вважає необхідним відмовити позивачу в повному обсязі в позові до відповідача за його безпідставністю.

На підставі наведеного,ст.ст.38,221,227,228,231,232 КЗпП України,

керуючися ст.ст.10,30,60,212,213,215 ЦПК України,суд-

В И Р І Ш И В :

В позові ОСОБА_1 до Комунального лікувального профілактичного закладу « Прилуцька центральна міська лікарня» про оскарження рішення комісії по трудових спорах,про визнання дій головного лікаря противоправними та зобов'язання вчинити певні дії і часткового скасування наказу про звільнення з роботи - відмовити.

На рішення може бути подана апеляційна скарга до апеляційного суду Чернігівської області протягом двадцяти днів після подання заяви про апеляційне оскарження,яка повинна бути подана протягом десяти днів з дня його проголошення .

Головуючий суддя

Гумен В.М.